

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/38/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8522010175
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8522010175.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Mariána Sninského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.01.2024, v trestnej veci obžalovaného A. A., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, v časti formou účasníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona na pokuse uvedeného trestného činu a v časti formou spolupáchatelstva na dokonanom trestnom čine podľa § 20 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/32/2022 zo dňa 28.11.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

I. podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Košice I. sp. zn. 6T/20/2022 zo dňa 13.09.2022 vo vzťahu k obžalovanému A. A., v ý r o k

o vine, ktorým bol uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 20 Tr. zákona k § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona,

výrok o treste, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest prepadnutia vecí: 1 ks kladivo železné s drevenou rukoväťou a 1 ks taška bielej farby,

výrok o náhrade škody, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

II.

obžalovaný A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B. - C. D., v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Košice - Šaca,

je vinný, že

ad. 1/

dňa 06.02.2022, v čase medzi 16:30 hod. až 17:00 hod., v B. na poľnej ceste v blízkosti jeho vtedajšieho bydliska sa stretol so svojim otcom, poškodeným A. A., nar. XX.XX.XXXX, osoba v súčasnosti s adresou pobytu na území SR E. X, B., v tom čase prebývajúcim na ulici ako bezdomovec, kde po predchádzajúcej vzájomnej dohode s A. A., že urobia zlatníctvo v F. G., obžalovaný A. A. A. poskytol 30,- eur na nákup búracieho kladiva (perlíka), na rozbitie výkladu zlatníctva, ktoré následne A. A. zakúpil v predajni OBI na H. I. XX A. B., a súčasne obžalovaný A. A. zistil A. A. prostredníctvom svojho mobilného

telefónu otváracie hodiny zlatníctva, kde poškodenému uviedol, aby to urobil ráno a dal mu následne vedieť na jeho telefón, ako sa rozhodol, ďalej A. A. prostredníctvom svojho mobilného telefónu zistil spoje hromadnej dopravy, aby sa tento dostal do F. G., kde nasledujúci deň ráno A. A. cestoval aj s náradím potrebným na vykradnutie zlatníctva autobusom s úmyslom odcudziť aspoň za 5.000,- eur, pričom po príchode do F. G. v čase okolo 8:15 hod. až 8:30 hod. volal obžalovanému, ktorému mal volať po dokonaní krádeže a povedať dohodnuté heslo „VOLNO“ a pred tým zistiť, že v zlatníctve sú dve predavačky a nie jedna, pričom po tomto telefonáte A. dobrovoľne upustil od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu a o veci urobil oznámenie policajtom operatívneho oddelenia, odboru kriminálnej polície OR PZ v Starej Ľubovni,

ad. 2/

v B. J. K. 2 dňa 16.12.2021 v čase okolo 17:50 hod. sa po predchádzajúcej vzájomnej dohode s už odsúdeným L. H. L. a s osobou, proti ktorej sa vedie trestné konanie, vlámali do pobočky záložne L. a to tým spôsobom, že A. A. opakovanými údermi kladiva, ktoré vopred kúpil A. A. v predajni OBI, rozbil sklenenú výplň výkladu záložne L., pričom cez takto vytvorený otvor vo výklade odcudzil paletu, na ktorej sa nachádzalo 17 ks zlatých retiazok, a to: 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 2,20 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 37 cm, detská figaro; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 6,37 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 41 cm, detská so vzorom mickey mouse; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 1,43 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 38 cm, detská pilovaná; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 1,48 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 39 cm, detská singapur; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 10,74 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 45 cm, obyčajná; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 5,84 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 56 cm, obyčajná; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 1,42 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 46 cm, pilovaná; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 2,66 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 51 cm, singapur; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 7,57 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 47 cm, pilovaná; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 1,50 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 42 cm, obyčajná; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 2,61 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 49 cm, detská obyčajná; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 3,75 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 55 cm, figaro; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 3,99 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 53 cm, náhrdelník; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 4,40 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 51 cm, pilovaná; 1 ks retiazka z bieleho zlata o hmotnosti 3,89 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 42 cm, obyčajná, biele zlato; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 2,39 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 45 cm, pliešková; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 2,76 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 46 cm, obyčajná, načo A. A. podal paletu s retiazkami svojmu synovi A. A. a obaja sa dali na útek smerom na parkovisko pred predajňu M. J. K. A. B., kde ich vo vopred pripravenom osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia Combi, tmavohnedej farby, doposiaľ nezisteného evidenčného čísla čakal už odsúdený L. H. L., odkiaľ po nastúpení A. A. a A. A. do vozidla odišli všetci traja z miesta preč smerom na N., načo následne dňa 17.12.2021 A. A. prostredníctvom H. O. založil jednu z odcudzených retiazok v záložni P. A. B. a jednu v záložni B. A. B. a dňa 20.12.2021 už odsúdený L. H. L. s A. A. založili dve z odcudzených retiazok v záložni P. A. H., dve v záložni B. A. D. a dve v záložni P. A. A. J. Q., čím takto svojím konaním spôsobili pre spoločnosť G. R. - R., so sídlom B. J. X, E., IČO: XX XXX XXX krádežou 17 ks retiazok škodu v celkovej výške 3.379,29 eur a poškodením sklenenej výplne výkladu škodu v celkovej výške 158,18 eur,

t e d a

ad. 1/, 2/

s časti poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu zadovážením prostriedkov a informácií potrebných ku konaniu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin a ktoré bezprostredne smerovalo k prisvojeniu si cudzej veci tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu,
a s časti spoločným konaním si prisvojil cudzie veci tým, že sa ich zmocnil a čin spáchal vlámaním a spôsobil ním väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

ad. 1/, 2/

pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, a to s časti formou účasti (pomocník) podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona na pokuse uvedeného trestného činu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a s časti formou spolupáchatelstva na dokonanom trestnom čine podľa § 20 Tr. zákona.

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona, podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zákona, v spojení s § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona úhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, trest prepadnutia vecí:

1 ks kladivo železné s drevenou rukoväťou,
1 ks taška bielej farby.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zákona, v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zákona, ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zákona, okrem povinností uvedených v § 77 ods. 1 Tr. zákona, povinnosť podľa § 51 ods. 3 písm. k/ Tr. zákona spočívajúcu v príkaze zamestnať sa počas ochranného dohľadu alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku povinnosť, aby spoločne a nerozdielne obžalovaní A. A. a A. A. nahradili poškodenému G. R. - R., so sídlom B. J. X, XXX XX E., IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške 1.735,68 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodeného G. R. - R., so sídlom B. J. X, XXX XX E., IČO: XXXXXXXX, so zvyškom jeho nároku na náhradu škody voči obžalovaným A. A. a A. A. o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného A. A. vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, v časti formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona na pokuse uvedeného trestného činu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a v časti formou spolupáchatelstva na dokonanom trestnom čine podľa § 20 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

I. dňa 6.2.2022, v čase medzi 16:30 hod. až 17:00 hod., v Košiciach na poľnej ceste v blízkosti jeho vtedajšieho bydliska sa stretol so svojim otcom, poškodeným A. A., nar. XX.X.XXXX, osoba v súčasnosti s adresou pobytu na území SR E. X, B., v tom čase prebývajúcim na ulici ako bezdomovec, kde menovanému začal vyčítať, že nie je pre neho potrebný človek keď nevie urobiť peniaze, čím narážal na to, že poškodený nevie vykradnúť záložne, začal poškodenému nadávať, vyčítal poškodenému, že je kvôli nemu na mizine, že nemá z čoho platiť podnájom a že to všetko zavinil poškodený, následne poškodeného oplul, uviedol mu, že „keby som mal teraz nožik ta ti normálne rozpárem brucho, alebo keby som mal pištoľ ta ťa normálne odstrelím“, naliehal na poškodeného, aby odniekiaľ za každú cenu doniesol zlato s tým, že mu dáva poslednú šancu, aby nejaké peniaze urobil, či poškodený vie aké má obžalovaný známosti, že ako môže poškodený dopadnúť, pričom mu uviedol nech si dobre

rozmyslí, keď nevie urobiť peniaze tak bude aspoň 10 rokov sedieť v base a potom rozmyšľať čo mal urobiť. Následne, keď poškodený zo strachu pod vyššie uvedeným povedal, že urobí zlatníctvo v F. G., nech mu obžalovaný iba kúpi perlika, aby rozbil výklad, obžalovaný mu poskytol 30,- eur na nákup búracieho kladiva (perlika), ktoré následne poškodený zakúpil v predajni OBI na H. I. XX A. B., obžalovaný poškodenému zistil prostredníctvom svojho mobilného telefónu otváracie hodiny zlatníctva, kde poškodenému uviedol, aby to urobil ráno a dal mu vedieť na jeho telefón ako sa rozhodol, pričom chcel, aby poškodený ukradol čo najviac s tým, že on tam v minulosti ukradol za 30.000,- eur a keď sa nepodarí, tak aby poškodený zobral aspoň za 5.000,- eur, ďalej poškodenému prostredníctvom svojho mobilného telefónu zistil spoje hromadnej dopravy, aby sa tento dostal do F. G., kde nasledujúci deň ráno poškodený cestoval aj s náradím potrebným na vykradnutie zlatníctva autobusom, pričom po príchode do F. G. v čase okolo 8:15 hod. až 8:30 hod. volal obžalovanému, ktorému mal volať po dokonaní krádeže a povedať dohodnuté heslo „VOLNO“, že v zlatníctve sú dve predavačky a nie jedna, na čo mu obžalovaný uviedol, že má rozmyšľať ako prežije alebo zdochne, že je v pátračke, pričom po tomto telefonáte poškodený dobrovoľne upustil od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu a o veci urobil oznámenie policajtom operatívneho oddelenia, odboru kriminálnej polície OR PZ v Starej Ľubovni,

II. v B. J. K. 2 dňa 16.12.2021 v čase okolo 17:50 hod. sa po predchádzajúcej vzájomnej dohode s už odsúdeným L. H. L. a s osobou, proti ktorej sa vedie trestné konanie, vlámali do pobočky záložne L. a to tým spôsobom, že A. A. opakovanými údermi kladiva, ktoré vopred kúpil A. A. v predajni S., rozbil sklenenú výplň výkladu záložne L., pričom cez takto vytvorený otvor vo výklade odcudzil paletu, na ktorej sa nachádzalo 17 ks zlatých retiazok, a to: 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 2,20 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 37 cm, detská figaro; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 6,37 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 41 cm, detská so vzorom mickey mouse; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 1,43 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 38 cm, detská pilovaná; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 1,48 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 39 cm, detská singapur; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 10,74 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 45 cm, obyčajná; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 5,84 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 56 cm, obyčajná; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 1,42 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 46 cm, pilovaná; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 2,66 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 51 cm, singapur; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 7,57 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 47 cm, pilovaná; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 1,50 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 42 cm, obyčajná; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 2,61 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 49 cm, detská obyčajná; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 3,75 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 55 cm, figaro; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 3,99 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 53 cm, náhrdelník; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 4,40 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 51 cm, pilovaná; 1 ks retiazka z bieleho zlata o hmotnosti 3,89 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 42 cm, obyčajná, biele zlato; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 2,39 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 45 cm, pliešková; 1 ks retiazka zo žltého zlata o hmotnosti 2,76 g, 14 karátové (585/1000), dĺžky 46 cm, obyčajná, načo A. A. podal paletu s retiazkami svojmu synovi A. A. a obaja sa dali na útek smerom na parkovisko pred predajňu M. J. K. A. B., kde ich vo vopred pripravenom osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia Combi, tmavohnedej farby, doposiaľ nezisteného evidenčného čísla čakal už odsúdený L. H. L., odkiaľ po nastúpení A. A. a A. A. do vozidla odišli všetci traja z miesta preč smerom na N., načo následne dňa 17.12.2021 A. A. prostredníctvom H. O. založil jednu z odcudzených retiazok v záložni P. A. B. a jednu v záložni B. A. B. a dňa 20.12.2021 už odsúdený L. H. L. s A. A. založili dve z odcudzených retiazok v záložni P. A. H., dve v záložni B. A. D. a dve v záložni P. A. A. J. Q., čím takto svojím konaním spôsobili pre spoločnosť G. R. - R., so sídlom B. J. X, E., IČO: XX XXX XXX krádežou 17 ks retiazok škodu v celkovej výške 3.379,29 eur a poškodením sklenenej výplne výkladu škodu v celkovej výške 158,18 eur,

za čo mu bol uložený úhrnný a spoločný trest odňatia slobody na 90 (deväťdesiat) mesiacov, pričom podľa § 49 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu výkonu trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona, okresný súd zrušil v časti týkajúcej sa obžalovaného A. A. v rozsudku Okresného súdu Košice I. sp. zn. 6T/20/2022 zo dňa 13.09.2022, právoplatnom vo vzťahu k A. A. dňom 29.09.2022, celý výrok o vine, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v zrušenom výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, za použitia § 41 ods. 3 Tr. zákona, súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí; jedného železného kladiva s drevenou rukoväťou a jednej tašky bielej farby.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zákona, v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zákona a za použitia § 41 ods. 3 Tr. zákona súd obžalovanému uložil ochranný dohľad na dva roky. Podľa § 77 ods. 2 Tr. zákona súd okrem povinností podľa § 77 ods. 1 Tr. zákona uložil obžalovanému povinnosť podľa § 51 ods. 3 písm. k/ Tr. zákona; príkaz zamestnať sa počas ochranného dohľadu alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku, súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému G. R. - R., škodu vo výške 1.735,68 eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku súd poškodeného G. R. – R. so zvýškom jeho nároku na náhradu škody voči obžalovanému odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal priamo do zápisnice po vyhlásení rozsudku odvolanie obžalovaný, proti všetkým jeho výrokom, ktoré obhajca obžalovaného písomne odôvodnil podaním zo dňa 22.10.2022.

S odkazom na § 2 ods. 10, ods. 12, ods. 19, § 168 ods. 1, § 321 ods. 1, § 322 ods. 1 Tr. poriadku obžalovaný namieta nesprávnosť rozsudku, jeho odôvodnenie i závery. Namieta, že ide o jednostranné, svojvoľné, arbitrárne rozhodnutie s prvkami zaujatosti a neobjektívnosti, bez relevantných úvah pri ustálení viny vo vzťahu k trestnému činu vydierania, ignorujúc argumenty obhajoby, bez analýzy dôkazov, bez úplného zistenia skutkového stavu. Poukázal na to, že v konaní nebol produkovaný žiaden dôkaz, ktorý by nasvedčoval, že obžalovaný sa dopustil konania, ktoré by bolo trestným činom vydierania. Výrok I. rozsudku je tak nesprávny, nekorešpondujúci s vykonaným dokazovaním a uložený trest v trvaní 90 mesiacov je tak neprimerane prísny. S odkazom na procesné chyby v konaní poukázal na porušenie zásady prezumpcie neviny a na nedodržanie zásady in dubio pro reo, čím boli porušené práva obžalovaného a zásady spravodlivého procesu. Prečítaním výpovede poškodeného z prípravného konania bola porušená zásada ústnosti. Zdôraznil, že rozhodnutie o vine má byť založené na náležitom zistení skutkového stavu, na zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie založené na pravdepodobnosti a domnienkach, bez vysporiadania sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, čo malo za dôsledok nesprávnosť, nezrozumiteľnosť, nepreskúmateľnosť a nezákonnosť rozhodnutia. Vo vzťahu k priebehu skutku obžalovaný v plnom rozsahu popiera spáchanie trestného činu vydierania. Poškodený A. A. sám rozhodol o vykradnutí konkrétneho zlatníctva v F. G., obžalovaný len s ním šiel kúpiť perličky a dal mu naň peniaze a tiež na cestu, obžalovaný len zisťoval spojenia do F. G. a otváracie hodiny v zlatníctve, poškodený sám odstraňoval identifikačné znaky na kladive, obžalovaný ho do ničoho nenútil. Poškodený sám zatelefonoval ráno obžalovanému a oznámil mu, že tam sú dve predavačky a že sa krádež nepodarí. Obžalovaný trvá na tom, že poškodenému vtedy povedal „ja som urobil pre teba, čo si chcel, ty už ďalej rozmýšľaj, ja idem do roboty“ a je toho názoru, že to poškodeného nahnevalo, a preto išiel udať obžalovaného na políciu v F. G.. Trvá na tom, že v telefonickú komunikáciu niet náznakov vydierania, všetko sa stalo ako reakcia poškodeného na to, že obžalovaný plánuje vycestovať za prácou do Nemecka, čím by otec prišiel o možnosť pomoci. Celé rozhodnutie o vine vo vzťahu k vydieraniu je tak založené iba na prvotnej výpovedi poškodeného, ktorá bola však v priebehu vyšetrovania odvolaná a aj pri konfrontácii sám poškodený poprel vydieranie a trval na tom, že išlo len o hádku a poškodený sa sám rozhodol vykradnúť zlatníctvo. Ak by bol poškodený vydieraný, nebol by sám išiel kúpiť kladivo, nebol by cestoval do F. G., nebol by šiel preveriť situáciu v zlatníctve. Obžalovaný namietal nesprávne hodnotenie výpovede poškodeného súdom, kedy súd uveril, že sa obžalovaný vyhrážal a zároveň neveril, že nechcel vykradnúť zlatníctvo sám a neveril následným výpovediam. Navrhol zrušiť rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/ Tr. poriadku a podľa § 322 ods. 1 vec vrátiť súdu prvého stupňa, alternatívne zrušiť rozsudok a sám rozhodnúť tak, že v bode I. a II. uzná obžalovaného za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a to v časti formou účasti na zločine podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona na pokuse uvedeného trestného činu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a v časti formou spolupáchateľstva na dokonanom trestnom čine podľa § 20 Tr. zákona a upustí od uloženia súhrnného a spoločného trestu uloženého Okresným súdom Košice I., sp. zn. 6T/20/2022 zo dňa 13.09.2022 a v bode I. obžalovaného oslobodí spod obžaloby z trestného činu vydierania podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku. Písomným podaním zo dňa 27.10.2023 obžalovaný doplnil odvolacie dôvody, pričom zotrval na tvrdení, že v minulosti dochádzalo k spoločnému páchaniu obdobnej trestnej činnosti poškodeného a obžalovaného, no vždy bez vydierania, spoločne a dobrovoľne. Taktiež v tejto veci nemožno hovoriť o organizovaní krádeže. Na krádeži sa podieľal ako účastník, poskytnutím peňazí na kúpu perličky, čo je celý podiel jeho viny. Súd prvého stupňa nerešpektoval zmenu výpovede poškodeného, uznal ju ako

účelovú, bez zdôvodnenia. Súd uviedol, že neverí poškodenému, že nechcel zlatníctvo vykradnúť, ale verí mu v tom, že bol vydieraný, čo je rozporuplné a nelogické a nezdôvodnené. Navrhol, aby ho odvolací súd vzťahu k trestnému činu vydierania v plnom rozsahu oslobodil.

Podaním zo dňa 29.11.2023 obhajca obžalovaného doplnil odvolanie proti predmetnému rozsudku, kde poukázal na to, že na uznanie viny nepostačuje výpoveď svedka, ktorý má záujem na výsledku konania, v tomto prípade otca obžalovaného, ktorý je toho času na úteku na neznámom mieste, vyhýbajúc sa trestnému stíhaniu a je po ňom vyhlásené pátranie. Zdôraznil, že poškodený oznámil trestný čin vydierania na druhý deň, navyše v F. G.. Poukázal tiež na správanie poškodeného a obžalovaného v čase po údajnom spáchaní vydierania; boli sa spolu najesť, kúpiť perličky, obžalovaný zisťoval spoje do F. G., či odkázal na vzájomné telefonáty a nakoniec na upustenie od krádeže po zistení, že v predajni sú dve predavačky. Poukázal na to, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil zmenu výpovede, ako aj motívy poškodeného, ktoré mali poškodeného k zmene vo výpovedi viesť, nevyhodnotil hodnovernosť svedka, pričom jeho výpoveď nebola podporená inými dôkazmi.

Na základe riadne a včas podaného odvolania obžalovaného krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku v celom jeho rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, prihliadajúc tiež na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania, ktoré mu predchádzalo, zistil pochybenia súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch, nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, ako aj ich nesprávnosť, pričom dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa v rozhodnutí nevysporiadal so všetkými okolnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci samej, na základe čoho odvolací súd doplnil dokazovanie, na podklade ktorého opätovne prehodnotil skutkové zistenia a tie vyhodnotil jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, pričom dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a nanovo vo veci rozhodnúť.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka H. A., prečítaním výpovede poškodeného A. A. z prípravného konania v súlade s § 263 ods. 4 Tr. poriadku, čítaním znaleckého posudku súdneho znalca P. F. O. a ďalších listinných dôkazov. Na základe uvedeného súd prvého stupňa právne kvalifikoval skutok tak, že obžalovaný spáchal zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s odkazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona spáchaného formou účastníctva v podobe pomoci, v štádiu pokusu.

Zo spáchania skutku vydierania mala obžalovaného usvedčiť výpoveď poškodeného A. A. z prípravného konania, a to aj napriek skutočnosti, že v priebehu prípravného konania, pri vykonanej konfrontácii došlo k zmene výpovede vo vzťahu k vydieraniu, kde mal poškodený vypovedať, že sa s obžalovaným, svojím synom dňa 06.02.2022 ostrejšie pohádali, čo on zle vyhodnotil v stave rozrušenia z dôvodu, že bol pár dní na ulici a že k žiadnemu vydieraniu nedošlo. Súd prvého stupňa túto zmenu výpovede vyhodnotil ako účelovú, ako snahu poškodeného pomôcť obžalovanému po prehodení možných dôsledkov trestného stíhania, s ohľadom na ich príbuzenstvo, a vychádzal tak pri hodnotení priebehu skutku z prvotných výpovedí poškodeného, ktoré nasvedčovali spáchaniu trestného činu vydierania, definovaným okresným súdom v zhode s podanou obžalobou tak, ako to uviedol súd prvého stupňa v skutkovej vete, bod I.

Súd prvého stupňa však neodôvodnil v rozhodnutí dostatočne, aby bolo bez rozumných pochybností zrejmé, že vykonané dôkazy osvedčujú, že skutočne došlo k spáchaniu skutku vydierania, že komunikácia medzi obžalovaným a poškodeným, ich vzájomné správanie v inkriminovanom čase svedčia, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu vydierania. Súd taktiež riadne neodôvodnil, nevysvetlil, či chovanie obžalovaného bolo spôsobilé privodiť u poškodeného reálnu obavu vážnej ujmy, či ublíženia na tele, t.j. či toto správanie obžalovaného nadobudlo takú intenzitu, že poškodený mohol skutočne dôvodne vnímať správanie obžalovaného ako vydieranie, ako hrozbu násilia, resp. hrozbu inej ťažkej ujmy.

Podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, sa trestného činu vydierania dopustí ten, kto iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel.

Páchateľ tohto trestného činu inú osobu neoprávnene núti, aby niečo konal, opomenul alebo strpel, pričom prostriedkom páchatel'a na dosiahnutie svojho cieľa je použitie násilia, hrozby násilia alebo hrozby inej ťažkej ujmy. Páchateľ tak zasahuje do slobody rozhodovania inej osoby za účelom dosiahnutia cieľa - istej výhody, prospechu pre páchatel'a. Násilím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu. Hrozba násilia predstavuje jednak hrozbu bezprostredného násilia, ale aj hrozbu násilím, ktoré nemá byť vykonané ihneď, ale v bližšej alebo vzdialenejšej budúcnosti, t.j. nie bezprostredne. Trestný čin vydierania je dokonaný uvedeným násilným protiprávnym konaním, pričom na dokonanie trestného činu sa nevyžaduje, aby páchatel' nevyhnutne dosiahol to, čo sledoval.

Hrozba inej ťažkej ujmy je hrozba proti významnému záujmu dotknutej osoby inak, než použitím fyzického násilia. Môže ísť o hrozbu spôsobenia vážnej majetkovej ujmy, citeľnej ujmy na cti a dôstojnosti, dobrej povesti, ujmy na dobrom mene či profesijnej vážnosti, hrozba straty zamestnania, rozvratu súkromného a rodinného života dotknutej osoby, hrozba trestným oznámením, a pod., pričom pri posudzovaní intenzity či relevancie tejto hrozby sa prihliada na osobné pomery dotknutej osoby, pretože intenzitu ujmy môže pociťovať každý človek individuálne; zohľadňujúc o.i. tiež vyspelosť, skúsenosti, psychický stav napadnutého subjektu.

Použitie násilia, hrozba násilím, či predmetné vyhrážky a hrozby môžu pritom smerovať priamo voči napadnutému subjektu, ale taktiež voči tretej osobe, ktorej ujmu by napadnutý subjekt vnímal ako vlastnú.

Odvolací súd konštatuje, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa nevyplýva, aby bolo z vykonaného dokazovania nepochybne zrejmé, že k takémuto konaniu opísanému vyššie zo strany obžalovaného došlo, že obžalovaný sa dopustil takého konania, ktoré by u poškodeného malo, hoci len subjektívne, vyvolať vážne obavy z hroziacej ujmy od obžalovaného. Krajský súd si neosvojil záver okresného súdu pri hodnotení konania obžalovaného.

Odvolací súd poukazuje, že pri hodnotení dôkazov bolo nevyhnutné brať do úvahy oproti sebe stojace výpovede obžalovaného a poškodeného; t.j. do akej miery sú tvrdenia prezentované v jednotlivých výpovediach osvedčené dôkazmi, ktoré sa zákonným a procesne spôsobilým spôsobom preniesli do dokazovania na hlavnom pojednávaní. Keďže celá komunikácia medzi obžalovaným a poškodeným, ktorá mala prebehnúť dňa 06.02.2022 v podvečerných hodinách, kedy sa mal obžalovaný správať tak, že jeho konanie si mal poškodený vysvetliť ako nátlak, ako vyhrážanie, aby poškodený proti svojej vôli opakovane a naďalej s obžalovaným páchal spoločne trestnú činnosť v podobe vykrádania záložní či zlatníctiev, pričom konanie obžalovaného malo byť v takej kvalite a intenzite, že túto komunikáciu, ktorú poškodený vnímal ako vydieranie zo strany obžalovaného, svojho syna, bola vykonaná bez prítomnosti iných priamych svedkov, ktorí by osvedčili tieto tvrdenia, či už z hľadiska obrany obžalovaného, či výpovedí poškodeného, resp. neboli vykonané žiadne iné dôkazy, ktoré by túto ich komunikáciu vedeli po obsahovej stránke potvrdiť a overiť; je preto možné dospieť k záveru, že tieto ich výpovede a skutočnosti nimi uvádzané predstavujú za danej dôkaznej situácie tzv. tvrdenie proti tvrdeniu.

Ďalej platí, že aj keby pri hodnotení výpovede poškodeného v kontexte všetkých jeho vyjadrení, ktoré by sa mali, resp. museli preniesť do skutkovej vety napadnutého rozsudku, kde tieto skutočnosti v jej znení na teraz absentujú, je potrebné zdôrazniť, že by išlo o postup v rozpore s procesným predpisom, konkrétne so zákazom zmeny skutkového stavu k horšiemu, keďže prokurátor v posudzovanom prípade nepodal odvolanie v neprospech obžalovaného čo do výroku o vine, resp. aj treste, a preto akýkoľvek zásah do skutkového deja, ktorým by boli zvýraznené tie skutočnosti z výpovede poškodeného, ktoré by mali detailne osvedčiť právne posúdenie konania obžalovaného ako trestného činu vydierania, ktoré pôvodne zahrnuté do skutkovej vety výroku napadnutého rozsudku neboli, by malo za následok zhoršenie postavenia obžalovaného, oproti stavu, ktorý bol ustálený v rozsudku súdu prvého stupňa.

Z uvedeného dôvodu krajský súd v rámci svojej prieskumnej povinnosti na podklade odvolania podaného iba obžalovaným, t.j. bez možnosti zhoršenia jeho postavenia nielen v rozsahu viny, ale tiež čo do výroku o treste, hodnotil skutkový stav tak, ako bol ustálený súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku z pohľadu toho, či je možné právne posúdiť ustálené konanie obžalovaného tak, ako to namietal obžalovaný v odvolaní, nielen ako trestný čin krádeže v štádiu pokusu vo forme účastníctva (pomocník),

k spáchaniu ktorého sa obžalovaný v podstate od začiatku priznával, ale najmä právne posúdiť aj ako trestný čin vydierania.

V kontexte ustálenej časti skutkového deja v skutkovej vete výroku rozsudku pod bodom I. je preto potrebné hodnotiť nielen správanie obžalovaného opísané vo výpovediach poškodeného zo dňa 07.02. a 08.02.2022, ale aj správanie poškodeného tak, ako ho sám opisuje v období od 05.02.2022, kedy mal obžalovaný poňho vycestovať do L., následne správanie poškodeného dňa 06.02.2022 v Košiciach a napokon aj dňa 07.02.2022, kedy mal podať oznámenie na políciu v Starej Ľubovni.

Z obsahu prvotných vyjadrení poškodeného, ktoré sa preniesli do úradného záznamu príslušníkov kriminálnej polície v Starej Ľubovni zo dňa 07.02.2022 o 10.00 hod., kde poškodený spontánne vypovedá o tom, akú mal v ten deň vykonať trestnú činnosť v F. G., však vyplýva aj to, že podstatná časť vyjadrenia poškodeného sa spája s ním opísanou inou jeho trestnou činnosťou, ktorej sa mal dopustiť v decembri 2021 a v januári 2022 v B., spolu s obžalovaným, čo zdôrazňoval. K tejto trestnej činnosti príslušníkom kriminálnej polície poškodený uviedol, kedy, kde a za akých okolností mala byť krádež spáchaná a že sa jej dopúšťali spoločne ako spolupáchatelia spolu s obžalovaným, resp. ako v F. G., kde sa mal trestnej činnosti dopustiť sám, ale s vedomím obžalovaného, ktorý mu v tomto prípade mal na páchanie trestnej činnosti poskytnúť nielen finančné prostriedky na zakúpenie náradia, na dopravu, ale aj potrebné informácie (otváracie hodiny predmetného zlatníctva a časy spojov hromadnej dopravy z B. do F. G.). V rámci tohto svojho prvotného vyjadrenia poškodený pred príslušníkmi kriminálnej polície opakovane zdôrazňoval, že ak sa aj mal dopustiť tejto trestnej činnosti, tak len na opakovaný nátlak zo strany obžalovaného, ktorý ho nútil, aby trestnú činnosť páchal s ním, alebo aby ju páchal sám, pričom tento nátlak mal obžalovaný vykonať spôsobom tak, ako ho opísal po svojich vyjadreniach dňa 07.02. a 08.02.2022. Poškodený mal uviesť, že dňa 06.02.2022 v podvečerných hodinách malo dôjsť k hádke medzi ním a obžalovaným, pričom trval na tom, že obžalovaný mu mal opakovane vytykať, že má s ním iba problémy, že je finančne na mizine práve kvôli nemu, preto pokiaľ poškodený chce, aby mu obžalovaný pomáhal, zabezpečoval mu ubytovanie, ošatenie, stravu, nakoľko v tom období bol bezdomovcom, musí si to odpracovať, čím mal na mysli, že poškodený má pre neho vykonávať krádeže. Počas hádky mal obžalovaný poškodeného opluť, mali padnúť aj tvrdšie slová spojené s tým, že práve pre svoju finančnú situáciu, v ktorej sa mal obžalovaný ocitnúť aj z dôvodu problémov, ktoré mu mal spôsobovať poškodený, sa mal podľa poškodeného obžalovaný vyjadriť tak, že by mu aj fyzicky ublížil na zdraví, či dokonca by ho usmrtil (za použitia noža, či strelnej zbrane), súčasne mu mal obžalovaný tvrdiť, že poškodený je v pátraní a pokiaľ nebude pre neho pracovať, resp. s ním spolupracovať, aj tak skončí vo väzení na desať rokov, kde môže rozmýšľať, čo mal urobiť. Poškodený tiež uvádzal, že v rámci tejto komunikácie mu malo byť obžalovaným uvedené, že tento spolupracuje s políciou a má tam známych. Pod tlakom týchto skutočností, ako to sám poškodený uviedol ešte vo svojich prvotných výpovediach dňa 07.02.2022 a dňa 08.02.2022, kedy bol poškodený presvedčený, že je v pátraní, že aj tak skončí v base a pod tlakom svojej nepriaznivej životnej situácie (údajne nemal kde bývať, bola zima a už niekoľko dní mal žiť na ulici), pričom s pomocou syna už nemohol rátať, ak si to „neodpracuje“, si poškodený povedal, že mu je všetko jedno, a preto sa rozhodol, že urobí (vykradne) zlatníctvo v F. G..

V nadväznosti na uvedené skutočnosti je potrebné zdôrazniť, že poškodený prišiel do B. na prelome dní 05.02. a 06.02.2022 po tom, čo poňho vycestoval obžalovaný, ktorého mal presvedčiť o tom, že náklady na cestu z L. mu spätne uhradí z finančných prostriedkov, ktoré na účet obžalovaného mala zaslať jeho švagriná z Čiech, k čomu nedošlo, keďže tá mu tieto financie nemala v pláne poskytnúť, pričom tak mali byť dohodnutí s poškodeným. Tiež súd poukazuje na to, že obžalovaný mal sám upozorniť orgány činné v trestnom konaní už v štádiu oboznamovania sa s výsledkami vyšetrovania, že nateraz nie je zdokumentovaný nástroj, ktorý mal byť použitý na vykonanie vlámania, t.j. kladivo, ktoré mal zakúpiť poškodený z finančných prostriedkov, ktoré mu obžalovaný poskytol (suma 30,- eur), kde na rukoväti tohto kladiva malo byť odstránené značenie, kde bolo kladivo zakúpené. Toto tvrdenie obžalovaného bolo dokazovaním osvedčené.

Odvolací súd v kontexte uvádzaných skutočností prihliadol tiež na otázku, čo bolo motívom, že poškodený mal sám upustiť od vopred naplánovanej krádeže v zlatníctve v F. G., no najmä, čo bolo následne motívom, že sám bol celú túto skutočnosť oznámiť príslušníkom kriminálnej polície v F. G.. Krajský súd si nemohol osvojiť záver okresného súdu, ktorým malo byť vysvetlené, z akých dôvodov súd uveril tvrdeniam poškodeného, že k takémuto konaniu mal byť zo strany svojho syna, obžalovaného, donútený hrozbami napriek tomu, že tak konať nechcel. Je namieste brať do úvahy argumentáciu

obžalovaného, ktorý zdôrazňoval, že v čase, kedy sa mal poškodený „udať“ príslušníkom kriminálnej polície v F. G. a podať trestné oznámenie na obžalovaného, že ten ho nútil páchať trestnú činnosť, že s ním v rozhodnom čase opakovane komunikoval a že ho žiadal, aby ho podrobne informoval o tom, o čom vypovedal na polícii, čo o ňom polícia vie, nakoľko mali spoločne vykonať krádež vlámaním v januári v roku 2022, pričom obžalovaný mal mať vedomosť o tom, že poškodený aj v decembri roku 2021 v B. mal sám vykonať krádež vlámaním. Súdu sa javí ako logické vyjadrenie obžalovaného, ktorý vo výpovedi nepoprel, že povedal poškodenému, že polícia ho dá do pátrania, respektíve že je v pátraní, keďže on sám sa v tom čase zúčastňoval úkonov trestného konania v súvislosti s predošlou trestnou činnosťou, ktorú mali spáchať spoločne s poškodeným, kde mal obžalovaný vypovedať tak, že usvedčil nielen seba, ale aj poškodeného a tretiu osobu, ktorá pri tejto trestnej činnosti poskytovala súčinnosť. Z tohto pohľadu je potrebné aj hodnotiť úvahy súdu o tom, že či takéto vyjadrenia zo strany obžalovaného boli úmyselné a cielené, aby tak vytvoril psychický nátlak na poškodeného, aby ten vykonal niečo, čo nechcel, pričom pod nátlakom okrem iného aj týchto skutočností, ktoré sa mali javiť ako vydieranie, sa mal poškodený rozhodnúť, že bude páchať majetkovú trestnú činnosť v prospech obžalovaného.

Uvedené skutočnosti, s dôrazom na trestnú minulosť poškodeného a obžalovaného, ich spoločné protiprávne konanie na krádeži, spáchané v nedávnej minulosti pred tým, ako malo dôjsť k tomuto skutku, ich blízky príbuzenský pomer, tvrdenie, že obžalovaný v minulosti opakovane pomáhal poškodenému v jeho nepriaznivej životnej situácii, čo bolo potvrdené tiež výpoveďou svedka H. A. a tiež obžalovaného, to všetko vo svojich súvislostiach a okolnostiach, bez existencie iných dôkazov podporujúcich spáchanie trestného činu vydierania, neosvedčujú, že k skutku vydierania naozaj malo bezpochyby dôjsť.

Odvolací súd poukazuje na to, že závery súdu prvého stupňa vo vzťahu k vysloveniu viny obžalovaného k trestnému činu vydierania majú povahu domnienok a úvah, ktoré výpovede hodnoverné sú a ktoré naopak nie. Je len úvahou, že by poškodený inak nemal kde bývať, čo je, pričom túto situáciu mal obžalovaný zneužiť. Poškodený však mal možnosť voľby, v každom okamihu od večera dňa 06.02.2022, nielen odmietnuť vykonať dohodnutú krádež, ale aj podať oznámenie na polícii o konaní obžalovaného, ktorý ho mal hrozbami nútiť konať to, čo nechcel. Z pohľadu súdu prvého stupňa vydieranie potvrdzuje konanie zo strany obžalovaného tak, ako je ustálené v skutkovej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku, kedy mal obžalovaný hrozbou ťažkej ujmy nútiť poškodeného k protiprávnemu konaniu. To by platilo v prípade, ak by sa obžalovaný poškodenému preukázateľne vyhrážal, že ho oznámi na polícii, ak poškodený nepôjde kradnúť, resp. neoznámene poškodeného na polícii by podmienil vykradnutím zlatníctva. Na druhej strane faktom je, že poškodený v tom čase už bol jedným z podozrivých z krádeží v B. a ak by aj obžalovaný tak konal a došlo by k oznámeniu poškodeného na polícii, obžalovaný by si tým len splnil zákonnú povinnosť oznámiť trestnú činnosť, o ktorej sa dozvedel, resp. o ktorej mal vedomosť. Oznámením trestnej činnosti poškodeného by nekonal neoprávnene, či dokonca protiprávne, pričom práve protiprávne konanie osoby páchatela je jedným z pojmových znakov trestného činu vydierania.

Odvolací súd zdôrazňuje, že aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov je nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu veci. Táto procesnoprávna zásada vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty a nie iba o pravdepodobnosť, či domnienku. Ak nie je možné bezpečne určiť, ktorá z výpovedí (v tomto prípade prvotná výpoveď poškodeného v prípravnom konaní a výpoveď poškodeného v rámci vykonanej konfrontácie, bez toho, aby došlo k realizácii výpovede na hlavnom pojednávaní a výpovede tohto svedka boli len prečítané z dôvodu odopretia výpovede), zodpovedá skutočnému priebehu skutkového deja, aplikujú tak zásadu in dubio pro reo, súd pri dôkaznej núdzi a nemožnosti vykonania iných dôkazov musí vziať za zreteľ len to, čo má za preukázané.

Odvolací súd preto konštatuje, vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného, že súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku nedal nespochybniteľnú odpoveď na otázku, ako sa vysporiadal so zmenou výpovede poškodeného a s absenciou iných dôkazov v neprospech obžalovaného, vo vzťahu k trestnému činu vydierania. Po preskúmaní vykonaného dokazovania tak možno vysloviť, že dôveryhodnosti prvotnej svedeckej výpovede poškodeného nesvedčí žiaden iný dôkaz vykonaný v priebehu hlavného pojednávania, ktorý by priamo či nepriamo podporil spáchanie trestného činu vydierania obžalovaným.

Odvolační soud v snahe odstrániť nejasností v priebehu skutkového deja doplnil na verejnom zasadnutí dokazovanie, a to čítaním sms správ medzi svedkom, poškodeným a obžalovaným, o.i.:

Poškodený: Pôjdem sa udať (02.02.2022)

Daj poslednú šancu (02.02.2022)

Obžalovaný: Pre mňa za mňa sa aj postav na hlavu aj sa vyhrážaj, aj vydieraj, veď teraz sa ukázalo, aký si ... (03.02.2022)

Takto si ty predstavuješ poslednú šancu, svojho syna vydierať (03.02.2022)

Obžalovaný: Mame treba vrátiť peniaze, bo som jej teraz sľúbil, je to na tebe, ako sa zachováš, ja som ti pomohol až až ... (06.02.2022)

Súd konštatuje, že ani z obsahu týchto správ nevyplýva, aby komunikácia medzi obžalovaným a poškodeným v rozhodnom čase bola takého charakteru, aby svedčala páchaniu trestného činu vydierania zo strany obžalovaného. Odvolací súd tiež prihliadol na výpoveď obžalovaného, že si v období, kedy malo dôjsť k spáchaniu skutku, mal hľadať prácu a mal sa zúčastniť pracovného pohovoru pre prácu v Nemecku, čo malo mať vplyv na konanie svedka, poškodeného, pričom toto tvrdenie bolo potvrdené existenciou emailovej komunikácie obžalovaného s pracovnou agentúrou.

Vzhľadom na skutočnosť, že odvolacie konanie tvorí spolu s konaním pred súdom prvého stupňa jeden celok, keďže predmet konania je totožný, odvolací súd v rozsahu, v akom prevzal vykonané dôkazy súdom prvého stupňa, neopakuje dôkazy a skutočnosti vykonané pred súdom prvého stupňa a obsiahnuté v odôvodnení rozhodnutia, len na nich v ich vzájomných súvislostiach poukazuje a špecifikuje ich relevanciu pri posudzovaní viny obžalovaného. Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní spolu s dôkazmi vykonanými odvolacím súdom osvedčujú tvrdenie poškodeného, ako vypovedal v rámci konfrontácie, a tiež aj podporujú výpoveď obžalovaného.

Súd prihliadal na výpovede a obranu obžalovaného v priebehu konania v kontexte všetkých dôkazov, t.j. či sa argumentácia obžalovaného v rámci obhajoby nevymyká pravidlám logiky a či skutočnosti ním tvrdené sú podložené vykonanými dôkazmi, či korešpondujú vzájomne, či ide o overiteľné tvrdenia, a predovšetkým, či sú spôsobilé spochybníť, či vyvrátiť tvrdenia obžaloby. Aj v prípade, ak súd berie do úvahy skutočnosť, že obžalovaný má v rámci práva na obhajobu právo brániť sa, ako uzná za vhodné, uvádzať všetky skutočnosti, argumenty na svoju obranu, oproti skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a dôkazom o nich, je nevyhnutné všetky tieto jeho tvrdenia a obranu posudzovať v zmysle zásad trestného konania. V tejto súvislosti je preto potrebné uviesť, že tvrdenia, ktoré obžalovaný v priebehu konania uviedol, v spojení s inými nepriamymi dôkazmi, odlišnými výpoveďami poškodeného, spochybňujú závery súdu prvého stupňa po vykonanom dokazovaní.

Podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, účastník na dokonanom trestnom čine alebo na jeho pokuse je ten, kto úmyselne poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, najmä zadovážením prostriedkov, odstránením prekážok, radou, utvrdzovaním v predsavzatí, sľubom pomôcť po trestnom čine (pomocník).

Účastníctvom je úmyselné konanie viacerých osôb na trestnom čine bez toho, aby sa účastník priamo zúčastnil trestného činu, čo je zároveň jeden z hlavných rozlišovacích znakov medzi spolupáchatelstvom a účastníctvom. Znakom účastníctva je, že medzi konkrétnym konaním páchatel'a a účastníka je určitá súvislosť, pri existencii príčinnej súvislosti medzi konaním účastníka a protiprávnym konaním páchatel'a. Účastníctvo je založené na zásade akcesority účastníctva, t.j. závislosť trestnej zodpovednosti účastníka na trestnej zodpovednosti hlavného páchatel'a. Organizátorstvo, návod a pomoc sa posudzujú ako účastníctvo len vtedy, ak hlavný páchatel' trestný čin dokonal alebo sa o neho aspoň pokúsil, pričom k trestnej zodpovednosti účastníka sa nevyžaduje, aby došlo k odsúdeniu hlavného páchatel'a.

Pomocníkom je ten, kto poskytol inému konkrétnu pomoc pri spáchaní trestného činu; najmä zadovážením prostriedkov, odstránením prekážok, radou, utvrdzovaním v predsavzatí, sľubom pomôcť po trestnom čine, pričom ide o pomoc pred spáchaním trestného činu.

Krajský súd za danej dôkaznej situácie preto ustálil skutkový stav, ktorý považoval bez rozumných pochybností za preukázaný na podklade vykonaného dokazovania predovšetkým na podklade výpovede nielen poškodeného, ale aj obžalovaného; s ustálením skutočností, ktoré sa navzájom prekrývali vo výpovediach a nejavili známky rozporov, ale navzájom sa dopĺňali a spájali; predovšetkým v tom, že

došlo k stretnutiu poškodeného a obžalovaného dňa 06.02.2022, v rozhodnutí poškodeného vykradnúť zlatníctvo v F. G. a s poskytnutím súčinnosti vo forme pomoci pre poškodeného zo strany obžalovaného, aby ten mal zabezpečené náradie na vykonanie krádeže, za súčasného poskytnutia potrebných informácií o otváracích hodinách predmetného zlatníctva a o časoch odchodov verejnej hromadnej dopravy do E. a následne do F. G., aby sa mal poškodený ako dopraviť do miesta, kde mal pripravovaný trestný čin spáchať.

Konanie obžalovaného takto možno bezpochyby vyhodnotiť ako účastníctvo, ako pomoc pri spáchaní trestného činu krádeže. Ak osoba nemá priamy podiel na protiprávnom konaní hlavného páchatel'a, t.j. predovšetkým samotná skutočnosť, že obžalovaný necestoval do F. G., nemôže byť toto konanie obžalovaného hodnotené ako spolupáchatel'stvo vo vzťahu k trestnému činu krádeže, a to ani v postavení organizátora, keďže takéto konanie obžalovaného z vykonaného dokazovania nevyplýva. Skutočnosť, že A. A. cestoval do F. G. s úmyslom vykradnúť zlatníctvo, šiel až k zlatníctvu, pričom až tam nastala situácia, že mal upustiť od pôvodného úmyslu vykradnúť toto zlatníctvo, údajne len z dôvodu, že tam boli dve predavačky a nie jedna, možno vyhodnotiť tak, že páchanie trestného činu krádeže prekročilo do štádia pokusu, keďže konanie A. A. na tejto úrovni bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, tak ako je to definované v § 14 ods. 1 Tr. zákona.

Zohľadňujúc objektívne závery vykonaného dokazovania, posudzujúc zistené skutočnosti jednotlivo a zároveň komplexne v ich súvislostiach tak odvolací súd konštatuje, že v konaní bolo u obžalovaného bez rozumných pochybností dostatočne preukázané naplnenie pojmových znakov trestného činu krádeže, a to v štádiu pokusu, vo vzťahu k obžalovanému v postavení účastníctva na tomto trestnom čine podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona vo forme pomoci na spáchaní trestného činu, a to najmä zadovážením prostriedkov; v zmysle § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona.

Taktiež, zohľadniac závery vykonaného dokazovania, posudzujúc zistené skutočnosti jednotlivo a zároveň komplexne v ich súvislostiach odvolací súd, po doplnení dokazovania dospel k záveru, že v konaní nebolo dostatočne preukázané spáchanie skutku vydierania tak, ako to obžalovanému kládla za vinu podaná obžaloba a ako bol skutkový dej vymedzený súdom prvého stupňa.

Odvolací súd preto na podklade odvolania obžalovaného zrušil rozsudok vo výroku o vine a treste a rozhodol vo veci sám, pričom ustálil (upravil) skutkový stav tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku, aby priebeh skutkového deja zodpovedal záverom vykonaného dokazovania.

Odvolací súd následne po zmene právnej kvalifikácie protiprávneho konania obžalovaného (pri nepomernej miernejšej trestnej sadzbe za tento trestný čin) musel opätovne rozhodnúť o druhu, no najmä výmere pôvodne uloženého trestu okresným súdom, po tom, čo rozhodol o vypustení časti skutkovej vety skutkového deja vo vzťahu k trestnému činu vydierania; rešpektujúc zákonné podmienky ukladania trestov.

Primeranosť uloženého trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je akceptovanie sankcie ako spravodlivého následku protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii dôjsť nemôže. Uznanie spravodlivosti trestu má zároveň tiež pôsobenie výchovné. V záujme individualizácie trestu súd pri určovaní druhu a výmere trestu prihliada o.i. na konkrétne okolnosti a spôsob spáchania činu a jeho následok, mieru zavinenia, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a), či možnosť jeho nápravy. Nevyhnutné je celkové posúdenie osobnosti obžalovaného, jeho osobnostného profilu, charakterových vlastností, veku a podobne, ako i individuálne posúdenie pohnútok a dôvodov, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu tak, aby viedol riadny život. Tak ako pri rozhodovaní o vine, i pri rozhodovaní o treste sa presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z jednotlivých okolností prípadu, rešpektujúc § 34 Tr. zákona a zásady ukladania trestov.

Odvolací súd pri rozhodovaní o treste prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti 26x súdne trestaný, pričom išlo o opakovanú, prevažne majetkovú trestnú činnosť, pričom obžalovanému boli ukladané tresty spravidla nepodmienečné. Pri rešpektovaní zásad ukladania trestov, kedy má trest

zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchaním trestnej činnosti, odradiť iných od páchania trestnej činnosti, vyjadrujúc zároveň morálne odsúdenie páchatel'a za spáchaný skutok, zohľadňujúc osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť, opakované páchanie úmyselnej majetkovej trestnej činnosti, je zrejmé, že u obžalovaného nebadať markantný výchovný ani preventívny vplyv prv ukladaných trestov odňatia slobody, sklony obžalovaného k opakovanému páchaniu trestnej činnosti sú nesporné, s otáznou možnosťou nápravy obžalovaného.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zákona, za pokračujúci trestný čin sa považuje ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

Podstata pokračovacieho trestného činu je v tom, že viacero útokov sa pokladá za jeden trestný čin a subsumuje sa pod tú istú skutkovú podstatu trestného činu.

Súd prvého stupňa správne vyhodnotil, že prečin krádeže spáchaný obžalovaným formou účasti je ďalším čiastkovým útokom tvoriacim súčasť pokračovacieho trestného činu, spolu s konaním, za ktoré bol obžalovaný právoplatne odsúdený vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I. pod sp. zn. 6T/20/2022, konkrétne za spolupáchatel'stvo krádeže v záložni na T. K. U. X A. B. dňa 16.12.2021, keďže podľa súdu pri oboch týchto útokoch v B. a v F. G. obžalovaný pokračoval v páchaní toho istého trestného činu a tieto spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer obžalovaného spáchať uvedený trestný čin. Preto súd zároveň v časti týkajúcej sa obžalovaného A. A. v rozsudku Okresného súdu Košice I. sp. zn. 6T/20/2022 zo dňa 13.09.2022, právoplatnom vo vzťahu k A. A. dňom 29.09.2022, zrušil celý výrok o vine, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v zrušenom výroku o vine svoj podklad a podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona, pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodol o vine aj v danej časti (výrok v bode II. tohto rozsudku), teda čo sa týka krádeže, o vine za pokračovací trestný čin.

Podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Pri ukladaní trestu v tomto konaní tak odvolací súd postupoval v súlade s § 41 ods. 3 Tr. zákona, rešpektujúc citované zákonné ustanovenia a zásady ukladania trestu, pri zákonnej trestnej sadzbe za trestný čin krádeže § 212 ods. 2 Tr. zákona v rozpätí šiestich mesiacov až troch rokov, pri prevahe priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi, uznajúc priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, pri nezistení poľahčujúcej okolnosti, rešpektujúc § 38 ods. 4 Tr. zákona zvýšením dolnej hranice trestnej sadzby na 16 mesiacov, súd uznal uloženie spoločného trestu (§ 41 ods. 3 Tr. zákona) v trvaní 20 (dvadsiatich) mesiacov, vzhľadom na okolnosti spáchania skutku, rozsah účasti obžalovaného na páchaní trestného činu vymedzeného vo výroku pod bodom I. v štádiu pokusu, zohľadniac výšku

trestu uloženú rozsudkom predmetného Okresného súdu Košice I. (18 mesiacov nepodmienečne) za primeraný a zákonný a zároveň dostatočne naplňajúci účel trestu za spáchaný skutok.

O zaradení odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia odvolací súd rozhodol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, keďže ten bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

S odkazom na § 41 ods. 3 Tr. zákona, rešpektujúc rozhodnutie Okresného súdu Košice I. sp. zn. 6T/20/2022 zo dňa 13.09.2022 znova rozhodujúc o nadväzujúcich výrokoch, ktoré mali podklad v zrušenom výroku uvedeného rozsudku o vine, vo vzťahu k obžalovanému A. A., uložil obžalovanému podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona aj trest prepadnutia veci - kladiva s drevenou rukoväťou a tašky bielej farby, ako mu tento bol uložený v zrušenom rozsudku.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zákona krajský súd uložil obžalovanému ochranný dohľad na dobu dvoch rokov, pričom ochranný dohľad mu bol uložený aj súdom v predmetnom zrušujúcom rozsudku. Vzhľadom na okolnosti, osobu obžalovaného súd trvanie ochranného dohľadu určil na dobu dvoch rokov, pričom zároveň uznal za potrebné uložiť v rámci ochranného dohľadu, okrem povinností priamo uvedených v § 77 ods. 1 Tr. zákona, postupom podľa § 77 ods. 2 Tr. zákona tiež povinnosť podľa § 51 ods. 3 písm. k/ Tr. zákona spočívajúcu v príkaze zamestnať sa počas trvania ochranného dohľadu alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Rovnako tak, keďže dané výroky mali tiež podklad v zrušenom rozsudku, súd opätovne rozhodol podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku o povinnosti obžalovaného a A. A., spoločne a nerozdielne, na náhradu škody G. R. - R. tak, ako bol na jej náhradu obžalovaný pôvodne zaviazaný a v prevyšujúcej časti menovaného poškodeného podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku s nárokom na náhradu škody voči obžalovanému a voči A. A. odkázal na civilný proces.

Na záver nad rámec doposiaľ uvedeného, krajský súd poukazuje na pochybenie, ktorého sa dopustil pri vyhlásení rozsudku v posudzovanom prípade, keďže do výrokovej vety o druhu trestu, ktorý uložil obžalovanému nedopatrením použil aj pojem „úhrnný“ trest, ktorý však vykonanému dokazovaniu ustálenému skutkovému stavu, no najmä jeho právnomu posúdeniu zjavne nezodpovedá, nakoľko v danom prípade nebola u obžalovaného ustálená zbiehajúca sa (viacčinný súbeh) trestná činnosť viacerých (aspoň dvoch rozdielných) trestných činov tak, ako to predpokladá ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zákona. Uvedené pochybenie však nemalo vplyv na druh, no najmä výmeru ukladaného trestu obžalovanému.

Na základe týchto skutočností, opierajúc sa o skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania rozhodol odvolací súd tak, že zrušil napadnutý rozsudok na podklade odvolania obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. poriadku a súčasne podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.